

Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SODIŠČA (tretji senat)

z dne 29. novembra 2017*

„Predhodno odločanje – Približevanje zakonodaj – Avtorska in sorodne pravice – Direktiva 2001/29/ES – Člen 5(2)(b) – Izjema za zasebno kopiranje – Člen 3(1) – Priobčitev javnosti – Posebna tehnična sredstva – Zagotavljanje storitev vizualnega snemanja v oblaku (*cloud computing*) kopij del, zaščitениh z avtorsko pravico, brez dovoljenja zadevnega avtorja – Sodelovanje ponudnika storitve pri navedenem snemanju“

V zadevi C-265/16,

katere predmet je predlog za sprejetje predhodne odločbe na podlagi člena 267 PDEU, ki ga je vložilo Tribunale ordinario di Torino (tribunal de Torino, Italija) z odločbo z dne 4. maja 2016, ki je na Sodišče prispela 12. maja 2016, v postopku

VCAST Limited

proti

RTI SpA,

SODIŠČE (tretji senat),

v sestavi L. Bay Larsen, predsednik senata, J. Malenovský (poročevalec), M. Safjan, D. Šváby in M. Vilaras, sodniki,

generalni pravobranilec: M. Szpunar,

sodni tajnik: R. Schiano, administrator,

na podlagi pisnega postopka in obravnave z dne 29. marca 2017,

ob upoštevanju stališč, ki so jih predložili:

- za VCAST Limited E. Belisario, F. G. Tita, M. Ciurcina in G. Scorza, odvetniki,
- za RTI SpA S. Previti, G. Rossi, V. Colarocco, F. Lepri in A. La Rosa, odvetniki,
- za italijansko vlado G. Palmieri, agentka, skupaj z G. Galluzzo in R. Guizzi, avvocati dello Stato,
- za francosko vlado D. Colas in D. Segoin, agenta,
- za portugalsko vlado L. Inez Fernandes, M. Figueiredo in T. Rendas, agenti,

* Jezik postopka: italijanščina.

– za Evropsko komisijo L. Malferrari in J. Samnadda, agenta,

po predstavitvi sklepnih predlogov generalnega pravobranilca na obravnavi 7. septembra 2017

izreka naslednjo

Sodbo

- 1 Predlog za sprejetje predhodne odločbe se nanaša na razlago Direktive 2001/29/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. maja 2001 o usklajevanju določenih vidikov avtorske in sorodnih pravic v informacijski družbi (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 17, zvezek 1, str. 230), zlasti člena 5(2)(b) te direktive, Direktive 2000/31/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 8. junija 2000 o nekaterih pravnih vidikih storitev informacijske družbe, zlasti elektronskega poslovanja na notranjem trgu (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 13, zvezek 25, str. 399) in Pogodbe DEU.
- 2 Ta predlog je bil vložen v okviru spora med družbama VCAST Limited in RTI SpA v zvezi z zakonitostjo tega, da se strankam družbe VCAST da na voljo sistem, s katerim se televizijski programi, ki jih oddaja med drugim družba RTI, vizualno snemajo v oblaku.

Pravni okvir

Pravo Unije

Direktiva 2000/31

- 3 Člen 3(2) Direktive 2000/31 določa:

„Države članice ne smejo omejevati svobode zagotavljanja storitev informacijske družbe iz druge države članice zaradi razlogov, ki spadajo na koordinirano področje.“

- 4 Člen 3(3) Direktive 2000/31 med drugim določa, da se člen 3(2) te direktive ne uporablja za področja, navedena v Prilogi k tej direktivi, pri čemer se navedena priloga med drugim nanaša na avtorsko in sorodne pravice.

Direktiva 2001/29

- 5 V uvodni izjavi 1 Direktive 2001/29 je navedeno:

„Pogodba predvideva ustanovitev notranjega trga in vzpostavitev sistema, ki bo zagotavljal, da se konkurenca na notranjem trgu ne izkrivlja. Uskladitev zakonov držav članic o avtorski in sorodnih pravicah prispeva k uresničitvi teh ciljev.“

- 6 V uvodni izjavi 23 te direktive je navedeno:

„S to direktivo naj se nadalje uskladi avtorjeva pravica do priobčitve javnosti. To pravico je treba razumeti v širokem pomenu, ki zajema vsakršno priobčitev javnosti, ki ni prisotna na kraju izvora priobčitve. Ta pravica naj zajema vsako tovrstno oddajanje ali retransmisijo dela v javnost po žici ali na brezžični način, vključno z radiodifuznim oddajanjem. Ta pravica naj ne zajema nobenih drugih dejanj.“

7 Člen 2 navedene direktive določa:

„Države članice predvidijo za spodaj naštete izključno pravico, da dovolijo ali prepovedo, neposredno ali posredno, začasno ali stalno, reproduciranje na vsak način in v vsaki obliki, v celoti ali deloma:

- (a) avtorjem za njihova dela;
- (b) izvajalcem za posnetke njihovih nastopov;
- (c) proizvajalcem fonogramov za njihove fonograme;
- (d) producentom prvega posnetka filmov za izvornik in primerke njihovih filmov;
- (e) RTV organizacijam za posnetke njihovih oddaj ne glede na to, ali oddajajo po žici ali po radijskih valovih, vključno s kablom ali satelitom.“

8 Člen 3(1) Direktive 2001/29 določa:

„Države članice predvidijo za avtorje izključno pravico, da dovolijo ali prepovejo vsakršno obliko priobčenja njihovih del javnosti, po žici ali na brezžični način, vključno z dajanjem svojih del na voljo javnosti tako, da imajo člani javnosti do njih dostop s kraja in v času, ki si ju izberejo sami.“

9 Člen 5(2)(b) te direktive določa:

„Države članice lahko predvidijo izjeme in omejitve pravice reproduciranja iz člena 2 v naslednjih primerih:

[...]

- (b) v zvezi z reprodukcijami v katerem koli mediju, ki jih izdelata fizična oseba za privatno uporabo in v namene, ki niso niti posredno niti neposredno komercialni, ob pogoju, da imetniki pravic prejmejo pravično nadomestilo, pri katerem se upošteva uporaba ali neuporaba tehničnih ukrepov po členu 6 na zadevnem delu ali predmetu“.

10 Člen 5(5) navedene direktive določa:

„Izjeme in omejitve iz odstavkov 1, 2, 3 in 4 naj se uporabijo le v določenih posebnih primerih, ki niso v nasprotju z normalnim izkoriščanjem dela ali drugega predmeta in ne vplivajo pretirano na legitimne interese imetnika pravic.“

Italijansko pravo

- 11 Člen 5(2)(b) Direktive 2001/29 je bil v italijansko pravo prenesen s členom 71e legge n. 633 – Protezione del diritto d'autore e di altri diritti connessi al suo esercizio (zakon št. 633 o varstvu avtorske pravice in drugih pravic, povezanih z njenim uveljavljanjem) z dne 22. aprila 1941 v različici, ki je veljala v času dejanskega stanja v postopku v glavni stvari (v nadaljevanju: zakon o avtorski pravici). Ta člen 71e, ki je v oddelku II tega zakona, naslovljenem „Zasebno kopiranje za osebno uporabo“, določa:

„1. Dovoljeno je zasebno kopiranje fonogramov in videogramov na katerem koli nosilcu, ki ga izvede fizična oseba samo za osebno uporabo, če ta uporaba ni pridobitna in njen namen ni neposredno ali posredno komercialen, ob upoštevanju tehničnih ukrepov iz člena 102c.

2. Kopiranje iz odstavka 1 ne more izvesti tretja oseba. Opravljanje storitev, namen katerega je omogočiti kopiranje fonogramov in videogramov fizični osebi za osebno uporabo, je dejavnost kopiranja, za katero veljajo določbe iz členov 13, 72, 78a, 79 in 80.

[...]“

12 Člen 71f zakona o avtorski pravici določa:

„1. Avtorji in proizvajalci fonogramov ter izvorni proizvajalci avdiovizualnih del, izvajalci in proizvajalci videogramov ter njihovi pravni nasledniki imajo pravico do nadomestila za zasebno kopiranje fonogramov in videogramov iz člena 71e. Navedeno nadomestilo pri napravah, ki so namenjene samo analognemu ali digitalnemu snemanju fonogramov ali videogramov, zajema delež cene, ki jo končni kupec plača prodajalcu, ki se pri večnamenskih napravah izračuna glede na ceno naprave, ki ima enake značilnosti kot notranji sestavni del, namenjen snemanju, ali pa je, če to ni izvedljivo, kot nadomestilo določen fiksen znesek za vsako napravo in nosilec. Pri nosilcih za snemanje zvoka in slike, kot so analogni nosilci, digitalni nosilci oziroma trajni ali prenosni spomini, namenjeni snemanju fonogramov ali videogramov, je znesek nadomestila določen glede na snemalno zmogljivost navedenih nosilcev. Pri sistemih za vizualno snemanje na daljavo mora nadomestilo iz tega odstavka plačati subjekt, ki zagotavlja storitev, in je določeno glede na plačilo, prejeta za zagotavljanje same storitve.

2. Nadomestilo iz odstavka 1 se določi glede na zakonodajo Unije, vendar ob upoštevanju pravic kopiranja, z uredbo ministra za kulturne dobrine in dejavnosti, ki jo je treba sprejeti do 31. decembra 2009, potem ko predložijo stališča odbor iz člena 190 in najbolj reprezentativna združenja proizvajalcev naprav in nosilcev iz odstavka 1. Pri določitvi nadomestila je treba upoštevati dodatno sprejetje ali nesporejete tehničnih ukrepov iz člena 102c in drugačen učinek digitalne kopije glede na analogno. Navedena uredba se posodablja na tri leta.

[...]“

13 Člen 102c zakona o avtorski in sorodnih pravicah določa:

„1. Imetniki avtorske in sorodnih pravic ter pravic iz člena 102a(3) lahko za zaščitena dela ali vsebine uporabijo dejanske tehnične ukrepe zaščite, ki vključujejo vsakršno tehnologijo, napravo in komponento, ki je v običajnem okviru delovanja namenjena preprečevanju ali omejevanju dejanj, ki jih imetniki pravic ne dovolijo.

2. Tehnični ukrepi zaščite se štejejo za učinkovite, kadar uporabo zaščitene delo ali vsebine nadzorujejo imetniki z uporabo naprave za dostop ali zaščitnega postopka, na primer šifriranja, kodiranja ali druge transformacije zaščitene delo oziroma vsebine, ali če je ta uporaba omejena na mehanizem za nadzor kopiranja, ki doseže cilj zaščite.

3. Ta člen ne posega v uporabo določb o računalniških programih iz naslova I, poglavje IV, del VI.“

Spor o glavni stvari in vprašnji za predhodno odločanje

14 VCAST je družba angleškega prava, ki svojim strankam na spletu daje na voljo sistem, s katerim se v prostoru za shranjevanje v oblaku (*cloud*) vizualno snemajo oddaje italijanskih televizijskih ustanov, ki se predvajajo prizemno in med katerimi so tudi oddaje družbe RTI.

15 Iz predložitvene odločbe izhaja, da v praksi uporabnik izbere oddajo na spletni strani družbe VCAST, na kateri je celoten program televizijskih kanalov, ki so vključeni v storitev, ki jo zagotavlja ta družba. Uporabnik lahko določi bodisi neko oddajo bodisi časovni interval. Sistem, ki ga upravlja

družba VCAST, nato s svojimi antenami sprejema televizijski signal in posname časovni interval izbrane oddaje v prostor za shranjevanje v oblaku, ki ga določi uporabnik. Ta prostor za shranjevanje zadnjenavedeni kupi pri drugem ponudniku.

- 16 Družba VCAST je zoper družbo RTI vložila tožbo pri oddelku Tribunale di Torino (sodišče v Torinu, Italija), specializiranem za pravo družb, s katero je predlagala, naj se ugotovi zakonitost njenih dejavnosti.
- 17 To sodišče je med postopkom z začasno odredbo z dne 30. oktobra 2015 delno ugodilo predlogu za izdajo začasne odredbe, ki ga je podala družba RTI, in v bistvu družbi VCAST prepovedalo opravljanje njenih dejavnosti.
- 18 Ker je Tribunale di Torino (sodišče v Torinu) menilo, da je izid spora o glavni stvari odvisen od razlage prava Unije, zlasti člena 5(2)(b) Direktive 2001/29, je prekinilo odločanje in Sodišču v predhodno odločanje predložilo ti vprašanji:

„1. Ali je s pravom Unije, zlasti s členom 5(2)(b) Direktive [2001/29] (pa tudi z Direktivo [2000/31] in s Pogodbo), združljiva nacionalna ureditev, v skladu s katero gospodarski subjekt zasebnim uporabnikom ne sme zagotavljati storitve vizualnega snemanja na daljavo z uporabo t. i. računalništva v oblaku za privatno kopiranje del, zaščiteneh z avtorsko pravico, pri čemer dejavno sodeluje pri snemanju, in to brez soglasja imetnika pravice?

2. Ali je s pravom Unije, zlasti s členom 5(2)(b) Direktive [2001/29] (pa tudi z Direktivo [2000/31] in s Pogodbo), združljiva nacionalna ureditev, v skladu s katero lahko gospodarski subjekt zasebnim uporabnikom zagotavlja storitev vizualnega snemanja na daljavo z uporabo t. i. računalništva v oblaku za privatno kopiranje del, zaščiteneh z avtorsko pravico, čeprav pri tem dejavno sodeluje pri snemanju, tudi brez soglasja imetnika pravice, če temu plača pavšalno denarno nadomestilo, za katero v bistvu velja sistem prisilne licence?“

Vprašanji za predhodno odločanje

Uvodne ugotovitve

- 19 Iz predloga za sprejetje predhodne odločbe izhaja, da je predložitveno sodišče izdalo začasno odredbo, ki je vsebovala ukrepe o začasni prepovedi dejavnosti, ki jo opravlja družba VCAST.
- 20 Glede na navedeno je predložitveno sodišče Sodišču zastavilo dve vprašanji, ki sta se nanašali na to dejavnost, tako da je navedlo dva nasprotujoča si primera: prvega, s katerim se šteje, da nacionalna zakonodaja prepoveduje navedeno dejavnost, in drugega, s katerim pa se šteje, da je ta dejavnost dovoljena.
- 21 Na podlagi navedenega tako lahko štejemo, da ni dokazano, da bi zakonodaja iz postopka v glavni stvari takšno dejavnost dejansko prepovedovala.
- 22 V teh okoliščinah in da bi predložitvenemu sodišču lahko dali koristen odgovor, bo Sodišče odgovorilo na ti vprašanji skupaj, pri čemer bo upoštevalo predpostavko, na podlagi katere nacionalna zakonodaja dovoljuje opravljanje dejavnosti, kakršna je ta v postopku v glavni stvari.
- 23 Poleg tega je treba ugotoviti, da predložitveno sodišče sprašuje Sodišče o skladnosti nacionalne določbe iz postopka v glavni stvari s pravom Unije, pri čemer navaja ne le Direktivo 2001/29 in zlasti njen člen 5(2)(b), temveč tudi Direktivo 2000/31 in „ustanovno pogodbo“.

- 24 V zvezi s tem, kot je generalni pravobranilec navedel v točki 19 sklepnih predlogov, bi bila določba Direktive 2000/31, ki je morebiti upoštevna v obravnavanem primeru, člen 3(2) te direktive, ki državam članicam prepoveduje omejevanje svobode opravljanja storitev informacijske družbe iz druge države članice. Vendar pa so v skladu s členom 3(3) navedene direktive iz področja uporabe navedene prepovedi med drugim izvzete omejitve, ki izhajajo iz varstva avtorske in sorodnih pravic.
- 25 Iz tega sledi, da določb Direktive 2000/31 ni mogoče uporabiti v zadevi, kakršna je ta v postopku v glavni stvari, ki se nanaša na avtorsko pravico in izjeme od nje.
- 26 Kar zadeva zastavljeni vprašanji v delu, v katerem se nanašata na „pogodbo“, je treba spomniti, da v skladu z ustaljeno sodno prakso Sodišča velja, da kadar je neko vprašanje usklajeno na ravni Unije, je treba vsako nacionalno določbo v zvezi z njim presoјati glede na določbe tega usklajevalnega ukrepa (glej zlasti sodbe z dne 13. decembra 2001, DaimlerChrysler, C-324/99, EU:C:2001:682, točka 32; z dne 24. januarja 2008, Roby Profumi, C-257/06, EU:C:2008:35, točka 14, in z dne 1. oktobra 2009, HSBC Holdings in Vidacos Nominees, C-569/07, EU:C:2009:594, točka 26).
- 27 Vendar je treba opozoriti, da je eden od ciljev Direktive 2001/29, kot izhaja iz njene uvodne izjave 1, uskladitev zakonov držav članic o avtorski in sorodnih pravicah, z namenom prispevati k uresničitvi cilja, ki se nanaša na ustanovitev notranjega trga.
- 28 Zato ni treba odločati o vprašanjih, ki so zastavljena v zvezi s Pogodbo DEU.
- 29 V teh okoliščinah je treba šteti, da predložitveno sodišče s svojima vprašanjema v bistvu sprašuje, ali Direktiva 2001/29, zlasti njen člen 5(2)(b), nasprotuje nacionalni zakonodaji, v skladu s katero lahko gospodarski subjekt brez soglasja imetnika pravic zasebnim uporabnikom zagotavlja storitev, s katero se na daljavo z uporabo informacijskega sistema v zasebne namene v oblaku snemajo kopije del, zaščiteneh z avtorsko pravico, pri čemer navedeni gospodarski subjekt dejavno sodeluje pri snemanju.

Odgovor Sodišča

- 30 Na podlagi člena 5(2)(b) Direktive 2001/29 lahko države članice določijo izjeme ali omejitve pravice kopiranja, kadar gre za reprodukcije na katerem koli nosilcu, ki jih izdelata fizična oseba za zasebno uporabo in v namene, ki niso niti posredno niti neposredno komercialni.
- 31 Poleg tega člen 5(5) te direktive določa, da se izjeme in omejitve, zlasti tiste, ki so določene v členu 5(2) navedene direktive, uporabijo le v nekaterih posebnih primerih, ki niso v nasprotju z normalnim izkoriščanjem zaščitene delo ali drugega predmeta in ne posegajo pretirano v legitimne interese imetnika pravic.
- 32 Kar zadeva člen 5(2)(b) Direktive 2001/29, je treba najprej opozoriti, da je treba v skladu z ustaljeno sodno prakso Sodišča določbe direktive, ki odstopajo od splošnega načela, ki ga uvaja ta direktiva, razlagati ozko (sodba z dne 10. aprila 2014, ACI Adam in drugi, C-435/12, EU:C:2014:254, točka 22 in navedena sodna praksa). Iz tega sledi, da mora biti navedeni člen 5(2)(b) predmet take razlage.
- 33 Sodišče je poleg tega razsodilo, da je treba kopiranje, ki ga opravi fizična oseba v zasebne namene, šteti za dejanje, ki lahko povzroči škodo zadevnemu imetniku pravice, ker je bilo to dejanje opravljeno, ne da bi bil pred tem ta imetnik zaprosen za dovoljenje (glej v tem smislu sodbo z dne 21. oktobra 2010, Padawan, C-467/08, EU:C:2010:620, točke od 44 do 46).
- 34 Sodišče je poleg tega menilo, da čeprav je treba člen 5(2)(b) Direktive 2001/29 razumeti tako, da izjema za zasebno kopiranje imetnikom pravic res prepoveduje, da bi se sklicevali na svojo izključno pravico, zato da bi dovolili ali prepovedali reprodukcijo osebam, ki delajo kopije njihovih del v zasebne namene, pa te določbe ni mogoče razumeti tako, da imetniku avtorske pravice – poleg te izrecno

določene omejitve – nalaga, naj dopušča kršitve svojih pravic, do katerih lahko pride ob izdelavi kopij v zasebne namene (glej v tem smislu sodbo z dne 10. aprila 2014, ACI Adam in drugi, C-435/12, EU:C:2014:254, točka 31).

- 35 Nazadnje, iz sodne prakse izhaja, da za uveljavljanje pravic iz člena 5(2)(b) ni nujno, da imajo zadevne fizične osebe opremo, aparate in nosilce za digitalno kopiranje. Storitve kopiranja jim lahko zagotovi tudi tretja oseba in pomenijo nujno dejansko predpostavko za to, da fizične osebe lahko pridobijo zasebne kopije (glej v tem smislu sodbo z dne 21. oktobra 2010, Padawan, C-467/08, EU:C:2010:620, točka 48).
- 36 Ob upoštevanju zgoraj navedene sodne prakse je treba preveriti, ali storitev, kakršna je ta v postopku v glavni stvari, katere upoštevni elementi so pojasnjeni v točkah 14 in 15 te sodbe, spada na področje uporabe člena 5(2)(b) Direktive 2001/29.
- 37 V zvezi s tem je treba ugotoviti, da ponudnik te storitve ni omejen le na organizacijo reprodukcije, temveč poleg tega zagotavlja dostop do oddaj nekaterih televizijskih kanalov, ki se lahko snemajo na daljavo, za njihovo reprodukcijo. Tako morajo posamezne stranke izbrati oddaje, ki jih je treba posneti.
- 38 Zato ima storitev iz postopka v glavni stvari dve funkciji, to je zagotovitev reprodukcije in dajanja na voljo zadevnih del in predmetov, na katere se ta storitev nanaša.
- 39 Vendar čeprav v skladu s pogoji iz člena 5(2)(b) Direktive 2001/29 izjema za zasebno kopiranje pomeni, da se mora imetnik pravice odreči izvrševanju svoje izključne pravice, da fizičnim osebam dovoli ali prepove izdelovanje privatnih kopij, pa zahteva po ozki razlagi te izjeme pomeni, da se zato temu imetniku ne odvzame pravica, da prepove ali dovoli dostop do del ali do predmetov, katerih zasebne kopije bi rade izdelale te iste osebe.
- 40 Iz člena 3 Direktive 2001/29 namreč izhaja, da je treba za vsakršno priobčitev javnosti, vključno z dajanjem na voljo zaščitene del ali predmeta, pridobiti dovoljenje imetnika pravic, pri čemer je treba pojasniti, kot izhaja iz uvodne izjave 23 te direktive, da je treba pravico priobčitve del javnosti razlagati široko, tako da zajema vsako oddajanje ali retransmisijo dela v javnost, po žici ali brezžično, vključno z radiodifuznim oddajanjem.
- 41 V zvezi s tem je Sodišče že razsodilo, da pojem „priobčitev javnosti“ združuje dva kumulativna elementa, in sicer „[dejanje] priobčitve“ dela in priobčitev tega dela „javnosti“ (sodba z dne 31. maja 2016, Reha Training, C-117/15, EU:C:2016:379, točka 37).
- 42 Ob upoštevanju navedenega je treba, prvič, glede pojma „[dejanje] priobčitve“ poudariti, da ta zajema kateri koli prenos varovanih del, ne glede na uporabljeno sredstvo ali tehnični postopek (sodba z dne 31. maja 2016, Reha Training, C-117/15, EU:C:2016:379, točka 38).
- 43 Poleg tega mora vsako oddajanje ali retransmisijo dela s posebnim tehničnim sredstvom načeloma posebej dovoliti avtor zadevnega dela (sodba z dne 31. maja 2016, Reha Training, C-117/15, EU:C:2016:379, točka 39).
- 44 Drugič, za to, da je podana „priobčitev javnosti“ v smislu člena 3(1) Direktive 2001/29, morajo biti, kot je bilo opozorjeno v točki 41 te sodbe, varovana dela dejansko priobčena „javnosti“ (sodba z dne 31. maja 2016, Reha Training, C-117/15, EU:C:2016:379, točka 40).
- 45 V zvezi s tem je iz sodne prakse Sodišča razvidno, da pojem „javnost“ zajema nedoločeno število morebitnih naslovnikov, poleg tega pa mora biti število oseb dovolj veliko (sodba z dne 31. maja 2016, Reha Training, C-117/15, EU:C:2016:379, točka 41).

- 46 V obravnavanem primeru ponudnik storitev iz postopka v glavni stvari posname radiodifuzne oddaje in jih prek spleta da na voljo svojim strankam.
- 47 Prvič, očitno je, da vse osebe, na katere se ta ponudnik obrača, pomenijo „javnost“ v smislu sodne prakse, navedene v točki 45 te sodbe.
- 48 Drugič, prvotno oddajanje, ki ga na eni strani opravi RTV-organizacija, in tisto, ki ga na drugi strani opravi ponudnik storitev iz postopka v glavni stvari, se opravita v posebnih tehničnih pogojih z drugačnim sredstvom za oddajanje del in vsako od teh oddajanj je namenjeno svoji javnosti (glej v tem smislu sodbo z dne 7. marca 2013, ITV Broadcasting in drugi, C-607/11, EU:C:2013:147, točka 39).
- 49 Navedena oddajanja pomenijo torej različne „priobčitve javnosti“ in za vsako od teh priobčitev mora biti zato pridobljeno dovoljenje imetnikov zadevnih pravic.
- 50 V teh okoliščinah ni več treba v naprej preverjati, ali so javnosti, ki so jim te priobčitve namenjene, enake, oziroma – če je to primerno – ali ciljna javnost ponudnika storitev iz postopka v glavni stvari pomeni novo javnost (glej v tem smislu sodbo z dne 7. marca 2013, ITV Broadcasting in drugi, C-607/11, EU:C:2013:147, točka 39).
- 51 Iz tega sledi, da bi brez dovoljenja imetnika pravic izdelava kopij del s storitvijo, kakršna je ta iz postopka v glavni stvari, lahko posegala v pravice tega imetnika.
- 52 Zato takšna storitev snemanja na daljavo ne more spadati na področje uporabe člena 5(2)(b) Direktive 2001/29.
- 53 V teh okoliščinah ni treba več preverjati spoštovanja pogojev, določenih v členu 5(5) navedene direktive.
- 54 Na podlagi vseh zgornjih ugotovitev je treba na zastavljeni vprašanji odgovoriti, da Direktiva 2001/29, zlasti njen člen 5(2)(b), nasprotuje nacionalni zakonodaji, v skladu s katero lahko gospodarski subjekt brez soglasja imetnika pravic zasebnim uporabnikom zagotavlja storitev, s katero se na daljavo z uporabo informacijskega sistema v zasebne namene v oblaku snemajo kopije del, zaščiteneh z avtorsko pravico, pri čemer navedeni gospodarski subjekt dejavno sodeluje pri snemanju teh kopij.

Stroški

- 55 Ker je ta postopek za stranki v postopku v glavni stvari ena od stopenj v postopkih pred predložitvenim sodiščem, to odloči o stroških. Stroški za predložitev stališč Sodišču, ki niso stroški omenjenih strank, se ne povrnejo.

Iz teh razlogov je Sodišče (tretji senat) razsodilo:

Direktivo 2001/29/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. maja 2001 o usklajevanju določenih vidikov avtorske in sorodnih pravic v informacijski družbi in zlasti njen člen 5(2)(b) je treba razlagati tako, da nasprotuje nacionalni zakonodaji, v skladu s katero lahko gospodarski subjekt brez soglasja imetnika pravic zasebnim uporabnikom zagotavlja storitev, s katero se na daljavo z uporabo informacijskega sistema v zasebne namene v oblaku snemajo kopije del, zaščiteneh z avtorsko pravico, pri čemer navedeni gospodarski subjekt dejavno sodeluje pri snemanju teh kopij.

Podpisi

